

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil næsten fortsætte på samme måde som den foregående ordfører.

Lovforslaget her er en skøn blanding af forskellige mindre ændringer inden for skattelovgivning. Bl.a. har forslaget til formål, at ejere, som har været ude for, at deres ejendomme er blevet hårdt beskadiget af udefrakommende omstændigheder, og som dermed uforskyldt ikke længere er omfattet af den såkaldte parcelhusregel, alligevel vil kunne sælge deres ejendom uden at blive beskattet af ejendomsavancen.

Denne del af lovforslaget er selvfølgelig primært møntet på ofrene for fyrværkeriulykken i Seest, og vi har i Dansk Folkeparti al mulig sympati for, at de ikke skal opleve en ekstra utilsigtet beskatning.

Jeg kan heller ikke lade være med at undre mig over, at denne Seestlov er blevet blandet sammen med en række andre og i den sammenhæng uvedkommende forslag, for det er vel en uskik at blande så vidt forskellige ting sammen. Onde tunger ville måske hævde, at Seestloven skulle bruges som en løftestang, for at andre og mindre populære lovændringer kunne gå hurtigt igennem Folketinget. For hvem vil tage Seestofrene som gidsel i politiske spilfægtier?

Men jeg kan berolige med, at vi i Dansk Folkeparti godt kan støtte elementerne i lovforslaget, også dem, som ikke har noget med Seestulykken af gøre, og at vi derfor vil stemme for dette lovforslag som helhed, også selv om vi ikke bryder os om, at æbler, pærer og bananer blandes sammen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16.55

Charlotte Dyremose (KF):

Lad mig starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti kan støtte alle dele af dette lovforslag. Jeg vil så dog tillade mig at koncentrere mig om den del, jeg synes er den væsentligste her, al den stund vi fra konservativ side så det som meget bekymrende, da der var en sag i det, der hedder Ligningsrådet, hvor det viste sig, at en bestemt person ikke kunne rive sit hus ned og stadig væk sælge grunden skattefrit.

Der kan man jo altså kun i al rimelighed se på hinanden og sige: Hvordan skulle man dog vide, at når ens hus bliver bombet sønder og sam-

men i en ulykke af den dimension, så er der skattemæssige årsager til, at man ikke må rive ruinerne af huset ned? Al fornuft siger naturligvis, at i den situation er grunden mere værd uden ruinerne end med resterne af det, der engang var familiens bolig, al den stund den nye ejer jo naturligvis skal bygge et helt nyt hus.

Jeg tror, vi alle sammen kan huske billederne og derfor sagtens kan forestille os, at det ikke nødvendigvis har været sådan, at der var noget som helst, der kunne reddes. Derfor fandt vi naturligvis, at det var meget beklageligt, at man i Ligningsrådet naturligvis måtte følge lovgivningen og konstatere, at det ikke kunne lade sig gøre.

Vi er derfor fra konservativ side utrolig glade for, at ministeren tog sagen op. Vi får nu mulighed for at hjælpe ikke bare i fremtiden, men også de berørte personer fra den ulykke. Det må naturligvis være sådan, at hvis man ikke selv har været med til at skade sit hus – hvis huset altså er betydeligt skadet – og man gerne vil sælge det, naturligvis kan rive det ned, og så gælder de helt almindelige regler, hvor vi jo alle sammen har mulighed for skattefrit at sælge vores bolig. Det vil sige, at det ikke bliver betragtet som et erhvervmæssigt salg, blot fordi boligen er blevet udsat for en katastrofe i den periode, hvor man har forsøgt at sælge det.

Vi er derfor fra konservativ side utrolig glade for, at ministeren har villet tage det op, og vi bakker fuldt ud op om lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Poul Erik Christensen.

Poul Erik Christensen (RV):

Det begynder efterhånden at være normen, at man bunker forskellige forslag sammen i ét lovforslag. Det er jo sådan, at vi måske næsten kan kalde det hestetrailermetoden.

Essensen og det vigtigste af forslagene i dette lovforslag er selvfølgelig det, der retter op på, at der i forbindelse med fyrværkeriulykken i Seest var familier, der kom i en skattelemme, idet deres hus på grund af ulykken var blevet totalskadede og dermed nedrevet, og at disse familier af forskellige årsager – måske var det ulykken, der var årsagen – ikke ønskede at få genopført et nyt hus på den gamle grund, hvorefter grunden ikke kunne sælges uden beskatning, da huset nu var blevet nedrevet.